

Opravična št.:

Up-75/03

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2005:Up.75.03

Akt:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča št. Pdp 1360/2002 z dne 8. 11. 2002 v zvezi s sodbo Delovnega sodišča v Celju št. Pd 535/2001 z dne 16. 5. 2002

Izrek:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča št. Pdp 1360/2002 z dne 8. 11. 2002 v zvezi s sodbo Delovnega sodišča v Celju št. Pd 535/2001 z dne 16. 5. 2002 se zavrže.

Evidenčni stavek:

Po določbi prvega odstavka 51. člena Zakona o Ustavnem sodišču je eden od pogojev za dopustnost ustavne pritožbe tudi ta, da so zoper izpodbijani akt izčrpana vsa pravna sredstva, kar ne pomeni le, da mora pritožnik že pred vložitvijo ustavne pritožbe vložiti vsa dopustna pravna sredstva, temveč, da mora pravna sredstva izčrpati tudi po vsebini. To pomeni, da mora že v teh pravnih sredstvih uveljavljati kršitve, na katere se nato sklicuje v ustavni pritožbi. Ker ustavni pritožnik ni izčrpal pravnih sredstev po vsebini, je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrglo.

Geslo:

1.4.52.4 - Ustavno sodstvo - Postopek - Procesne predpostavke v postopku ustavne pritožbe - Izčrpanje pravnih sredstev.

1.5.51.2.1 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Zavrženje.

Pravna podlaga:

Člen 55.1.2, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Polno besedilo:**

Up-75/03 - 8

31. 1. 2005

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A. iz Ž., Z. in Z., ki ga zastopa B. B.,

odvetnik iz V., na seji senata dne 18. januarja 2005 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča št. Pdp 1360/2002 z dne 8. 11. 2002 v zvezi s sodbo Delovnega sodišča v Celju št. Pd 535/2001 z dne 16. 5. 2002 se zavrže.

Obrazložitev

1. Višje delovno in socialno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo pritožbo in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, s katero je bil zavržen tožbeni zahtevek ustavnega pritožnika za plačilo odškodnine, ker naj bi mu nekdanji delodajalec zaradi prepozno poslani lastninske nakaznice onemogočil udeležbo pri lastninskem preoblikovanju.

2. Pritožnik v ustavni pritožbi navaja, da je v času od 1. 9. 1990 do 1. 1. 1993 prejemal nižjo neto plačo na podlagi znižanja v skladu s kolektivno pogodbo in da je tožena stranka o tem izdala potrdilo o premalo izplačani plači v višini 252.519 SIT v skladu s predpisi o lastninskem preoblikovanju podjetij. Z dopisom z dne 15. 2. 1996, kateremu je bila priložena tudi lastninska nakaznica v omenjeni višini, ga je tožena stranka obvestila o izdaji potrdila, pojasnila, kje naj podpiše lastninsko nakaznico, ter opozorila, da mora lastninsko nakaznico vrniti najkasneje do 15. 3. 1996 in da nakaznic, ki ne bodo vrnjene v tem roku, zaradi zakonskih predpisov ne bo mogoče več zamenjati za delnice podjetja.

Navedeni dopis s prilogami mu je tožena stranka iz U. poslala šele 15. 3. 1996, ko bi dokumente že moral vrniti. Pritožnik navaja, da je v tistem času živel v T. in da je pismo prejel veliko kasneje. Ker ga nekdanji delodajalec ni pravočasno obvestil o lastninskem preoblikovanju, je od njega zahteval odškodnino. Sodišče je njegov zahtevek zavrnilo. V tej zvezi pritožnik zatrjuje kršitev drugega odstavka 14. člena Ustave (enakost pred zakonom) in 22. člena Ustave (enako varstvo pravic). Navaja, da je tožena stranka pritožniku poslala dopis tistega dne, ko bi nakaznice že moral vrniti, in da je tako ravnala tudi pri drugih nekdanjih delavcih, ki so živeli v drugih republikah nekdanje Š. Navaja, da je toženka v internem glasilu sicer obvestila delavce o podaljšanju roka za uveljavljanje nakaznic, vendar tega pritožnik ne bi vedel, čeprav bi sporni dopis prejel le nekaj dni po 15. 3. 1996. Po njegovem mnenju bi ga morala tožena stranka veliko prej obvestiti o lastninskem preoblikovanju in bi ga morala - glede na to, da je vedela, da ne živi več v S. in da so bile razmere v T. neurejene - obvestiti na kakšen drug, bolj zanesljiv način, bodisi prek sorodnikov ali prek konzularnih predstavništev. Pritožnik meni, da zaradi opisanega ravnanja tožene stranke ni bil v enakem položaju in ni bil enako obravnavan pred zakonom kot tisti delavci, ki so živeli v S. 3. Ustavno sodišče je v postopku preizkusa ustavne pritožbe vpogledalo v spis zadeve Delovnega sodišča v Celju št. Pd 535/2001.

4. Vsebinska obravnava zatrjevane kršitve, ki jo v sicer pravočasni ustavni pritožbi uveljavlja ustavni pritožnik, ni bila mogoča. Po določbi prvega odstavka 51. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) je eden od pogojev za dopustnost ustavne pritožbe tudi ta, da so zoper izpodbijani akt izčrpana vsa pravna sredstva, kar ne pomeni le, da mora pritožnik že pred vložitvijo ustavne pritožbe vložiti vsa dopustna pravna sredstva, temveč, da mora pravna sredstva izčrpati tudi po vsebini. To pomeni, da mora že v teh pravnih sredstvih uveljavljati kršitve, na katere se nato sklicuje v ustavni pritožbi. Zatrjevana kršitev drugega odstavka 14. člena in 22. člena Ustave, ki naj bi bila v tem, da tožena stranka pri obveščanju o lastninskem preoblikovanju in posledično uveljavljanju njihovih pravic v tej zvezi ni enako obravnavala svojih nekdanjih delavcev, ki so živeli v republikah nekdanje Š., v primerjavi z ostalimi delavci, ki so živeli v S., se nanaša na ravnanje nekdanjega

delodajalca.

Navedeno bi moral ustavni pritožnik uveljavljati v postopku pred delovnimi sodišči. Iz spisa zadeve Delovnega sodišča v Celju št. Pd 535/2001 izhaja, da je ustavni pritožnik očitke o namerno prepozno poslanih obvestilih in neenakem obravnavanju delavcev iz drugih republik nekdanje Š. v primerjavi z delavci iz S. prvič uveljavljal šele v pritožbi z dne 11. 6. 2002, pritožbeno sodišče pa navedb v tej zvezi ni upoštevalo, ker je šlo za nedopustno novoto, kar je v izpodbijani sodbi tudi ustrezno obrazložilo. Prepozno uveljavljanje zatrjevane kršitve v postopku pred delovnimi sodišči, ki je zato nedopustno in ga delovno sodišče v skladu s procesnimi pravili ni upoštevalo, je treba obravnavati enako, kot če ustavni pritožnik navedene kršitve sploh ne bi uveljavljal v postopku pred delovnimi sodišči. To pomeni, da ni podana procesna predpostavka vsebinskega izčrpanja pravnih sredstev za obravnavanje pritožnikovih očitkov iz ustavne pritožbe. Zato je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrglo.

5. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi druge alineje prvega odstavka 55. člena ZUstS v sestavi: predsednica senata Milojka Modrijan ter člana dr. Janez Čebulj in Lojze Janko. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednica senata

Milojka Modrijan

Vrsta zadeve:

ustavna pritožba

Vrsta akta:

posamični akt

Vlagatelj:

Datum vloge:

10. 2. 2003

Datum odločitve:

31. 1. 2005

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

zavrženje

Objava:

Dokument:

US24347